

Έτσι φεσωθήκαμε

Δημοσιεύτηκε στις Τρίτη, 03 Σεπτεμβρίου 2013 16:24 | Γράφτηκε από τον/την Φιλούμενος |

 Share 84 Tweet 8 Email 2 Share 136

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο Καλύτερο

Αξιολόγηση

Γρηγόρης Νικολόπουλος
nikolopoulos@reporter.gr

Όταν Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος ήταν ο κ. Δημήτρης Χαλικιάς, η ΕΟΚ (τότε) είχε εκδώσει επανειλημμένως οδηγίες για την απελευθέρωση της καταναλωτικής πίστης.

Μέχρι τότε οι Έλληνες δεν μπορούσαν να πάρουν κανένα δάνειο από τις τράπεζες, εκτός από στεγαστικό και αυτό ήταν δύσκολο διότι απαιτούσε πολύ σημαντικό ετήσιο εισόδημα για τον δανειολήπτη και είχε επιτόκιο 25% που σημαίνει ότι κάθε 4 χρόνια ο δανειολήπτης πλήρωνε ολόκληρο το δάνειο και δεδομένου ότι τα δάνεια αυτά ήταν μακροπρόθεσμα (εικοσαετίας συνήθως) τελικά ο δανειολήπτης πλήρωνε 5 φορές το δάνειο μέχρι να ξοφλήσει. Για τον λόγο αυτό και απέφευγαν τα δάνεια οι παπούδες και οι γιαγιάδες μας που τώρα κουνάνε το δάχτυλο και λένε «όσο φτάνει η τσέπη σου». Δεν μπορούσαν να πάρουν δάνεια και για αυτό δεν έπαιρναν.

Τότε λοιπόν, είχα ρωτήσει τον κ. Χαλικιά, γιατί δεν εφαρμόζει τις οδηγίες της ΕΟΚ και δεν απελευθερώνει τα προσωπικά δάνεια. Ο Διοικητής μου είχε απαντήσει: «Οι Έλληνες, είναι λαός καταθετών. Δεν έχουν μάθει να παίρνουν δάνεια και δεν μπορούν να τα διαχειρισθούν. Αν απελευθερωθεί η πίστη και δοθούν προσωπικά δάνεια, σε λίγα χρόνια θα έχουν υπερχρεωθεί και θα πτωχεύσουν όλα τα νοικοκυριά». Ο κ. Χαλικιάς καθυστέρησε όσο μπορούσε την απελευθέρωση των δανείων, αλλά όταν πιά μπήκαμε στην ΟΝΕ και το Ευρώ, μπορούσαμε να παίρνουμε όλοι δάνεια, προσωπικά, καταναλωτικά, διακοποδάνεια, δάνεια για αυτοκίνητα, για εξοχικά, για σπουδές, για τα πάντα. Το δε επιτόκιο του Ευρώ ήταν «τσάμπα» σε σχέση με το παρελθόν της Δραχμής. Και οι τράπεζες, που η κερδοφορία τους εξαρτάται από το πόσα δάνεια δίνουν και όχι από το πόσες καταθέσεις έχουν, ξεσκίστηκαν στη διαφήμιση των δανείων και στις προσφορές. Μέχρι και τηλέφωνο στο σπίτι σε έπαιρναν για να σου δώσουν δάνειο, είχες δεν είχες επαρκή φορολογική δήλωση.

Τότε λειτούργησε ο φθόνος και επειδή ο γείτονας άλλαξε αμάξι, έπαιρνες και εσύ δάνειο για να αλλάξεις αμάξι. Επειδή ο γείτονας πήγε τη γυναίκα του διακοπές στις Σευχέλες με δανεικά, έπαιρνες και εσύ δάνειο για να πάς στις Σευχέλες.

Έτσι φεσωθήκαμε.

Τώρα ήρθε η ώρα της αποπληρωμής και η τρόικα απαιτεί πληστειρισμούς ακινήτων για την εξόφληση των δανείων. Σωστό;

Ναι με την δυτικοευρωπαϊκή λογική. Εκεί οι πολίτες παίρνανε δανεικά επί δεκαετίες και ξέρανε τους κινδύνους. Εμείς εδώ πέσαμε σαν τις μωρές παρθένες. Και αυτό οι δικαστές που θα κρίνουν τις περιπτώσεις πλειστηριασμών και κατασχέσεων, καλά θα κάνουν να λάβουν υπόψη τους μια άλλη λογική από αυτή που επικρατεί στο εξωτερικό.

Πολλοί άνθρωποι, δεν ήξεραν. Και στο εξωτερικό υπάρχει πρόβλεψη για αυτούς. Αν δηλαδή αποδείξουν στο δικαστήριο ότι δεν ήξεραν τι υπέγραφαν, αν αποδείξουν ότι δεν ήταν sophisticated investors, μια απλή νοικοκυρά για παράδειγμα, προστατεύεται από το δικαστήριο και η τράπεζα την «πατάει». Γιατί; Γιατί η νοικοκυρά μπορεί να μην ξέρει τι της γίνεται, αλλά η τράπεζα ξέρει και θα έπρεπε να έχει προβλέψει ότι η νοικοκυρά δεν θα μπορεί να πληρώσει το δάνειο που της έδωσε. Όλα αυτά λαμβάνονται υπόψη στα ξένα δικαστήρια και θα έπρεπε να ληφθούν υπόψη και εδώ. Δεν γνωρίζω αν υπάρχει σχετικός νόμος προστασίας του δανειολήπτη, αλλά ξέρω ότι όταν δίνεται ένα δάνειο, ο δανειστής παίρνει το ρίσκο και όχι ο δανειζόμενος. Και έχουμε φτάσει στο αδιανόητο σημείο στην Ελλάδα και στην Ευρώπη να αποδεχόμαστε όλοι ότι, αφού πήρες δανεικά πρέπει να τα πληρώσεις πάση θυσία. Να τα πληρώσεις, ναι, πάση θυσία, όχι.

Είναι τρελό σαν σκέψη να μεταφέρουμε το ρίσκο του πιστωτή στον δανειολήπτη.

Ακόμη χειρότερα δε είναι τα πράγματα, αν σκεφτεί κανείς ότι οι ίδιοι οι δανειολήπτες, είχαν την αποταμίευση τους σε ομόλογα του Δημοσίου που κουρευτήκαν και σε μετοχές των τραπεζών που εκμηδενίστηκε η αξία τους. Αυτοί ήταν οι συντηρητικότεροι των Ελλήνων επενδυτών και καταστράφηκαν τελείως χωρίς δική τους ευθύνη, με αποφάσεις των τραπεζών και των κυβερνήσεων. Πολλοί δε έχουν χάσει και τη δουλειά τους από την ύφεση και όλοι σε κάθε περίπτωση έχουν υποστεί σημαντική μείωση του μισθού τους. Πολύ δεν είναι να χάσουν και το – ήδη απαξιωμένο- σπίτι τους;

Καλό θα είναι λοιπόν οι δικαστές να λαμβάνουν υπόψη τους αυτές τις «λεπτομέρειες» και να καταδικάζουν αυτούς που με δόλο αποφεύγουν την πληρωμή, όχι όμως και αυτούς που «παγιδεύτηκαν» σε ένα δάνειο, και δεν μπορούν πλέον να το πληρώσουν, αφού έχουν χάσει ήδη τα λεφτά τους από το κούρεμα των ομολόγων και την πτώση της αξίας των μετοχών και τη δουλειά τους από την ύφεση.

Πηγή: www.reporter.gr

